

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 1111204891
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1111204891.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, Nám. M. Benku 9-Cl, 811 07 Bratislava, proti povinnej: J. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. na F. K. 3, XXX XX D., zastúpenej Hudec s.r.o., Lazaretská 23, Bratislava, IČO:36 855 260, v menej ktorej koná advokát JUDr. Marek Hudec, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod. sp. zn. 1Er/230/2011, o vymoženie peňažnej pohľadávky, v konaní o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2015, č. k. 21CoE/439/2014-165, takto

rozhodol:

I. Dovolanie povinnej o d m i e t a .

II. Oprávnený m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 08. novembra 2013, č. k. 1Er/230/2011-116 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie. Súd prvej inštancie uviedol, že exekučné konanie prebieha na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.05.2009, č. k. 21C 55/07-32. Podľa ust. § 45 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku (ďalej aj „EP“) miestne príslušný súd je všeobecný súd povinného. Námietku miestnej príslušnosti musí účastník uplatniť pri prvom úkone, ktorý ma patrí. Prvým úkonom povinnej bolo podanie námietok proti exekúcii, pri ktorom námietku miestnej príslušnosti povinná nepodala. Súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku a návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým uznesením 30. júna 2015, č. k. 21CoE/439/2014-165, uznesenie súdu prvej inštancie 08. novembra 2013, č. k. 1Er/230/2011-116 ako vecne správne potvrdil a podľa ust. § 219 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) sa s ním v celom rozsahu stotožnil. Odvolací súd k námietke premlčania pohľadávky oprávneného v exekučnom konaní odvolací súd uviedol, že v danom

prípade v zmysle citovaného ustanovenia § 110 ods. 1 veta prvá O. s. p. k premlčaniu nedošlo, nakoľko exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Bratislava I 29.05.2009, č. k. 21C/55/07-32 ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.03.2010 a vykonateľnosť dňa 15.04.2010. Oprávnený podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie dňa 01.02.2011 v rámci premlčacej lehoty. V zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v rámci plynutia premlčacej lehoty a riadne v ňom pokračoval, preto námietka povinnej uplynutia premlčacej doby nebola dôvodná.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala povinná dovolanie, ktoré po doplnení advokátom odôvodnila ustanovením § 237 ods. 1. písm. f/ O. s. p., že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Dovolateľka zopakovala svoje tvrdenia v predchádzajúcich podaniach v konaniach pred súdmi nižších stupňov - námietku nepríslušnosti Okresného súdu Bratislava I, námietku premlčania pohľadávky a doplnila konštatovanie, že v čase začatia exekučného konania neexistoval riadny exekučný titul. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a zmenil tak, že exekúciu zastaví.

4. K dovolaniu sa vyjadril aj oprávnený, podľa ktorého dovolanie podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ v exekučnom konaní nie je prípustné. Spochybnil podanie včasnosti dovolania, najmä doplnenie dovolania, pretože v pôvodnom dovolaní chýbal vymedzený dovolací dôvod. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas osoba dotknutá napadnutým rozhodnutím zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) predovšetkým skúmal, či proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustný tento mimoriadny opravný prostriedok.

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti O. s. p., dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

7. Zo spisu vyplýva, že dovolanie bolo podané 31. augusta 2015. Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z. z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

8. Dovolaniím možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

9. Povinná napadla dovolaniím uznesenie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Napadnuté uznesenie nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť dovolania povinnej z § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. nevyplýva.

10. V zmysle § 237 ods. 1 O. s. p je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

11. V zmysle § 237 ods. 2 O. s. p. ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

12. Dovoláním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku, preto prípustnosť dovolania povinnej nevyplýva ani z ust. § 237 O. s. p.

13. Vzhľadom na to, že povinnou podané dovolanie nie je prípustné ani podľa ust. § 237 ani podľa § 239 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto dovolanie povinnej odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania oprávneného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.